

تحولات قومی در ایران

پس از پیروزی انقلاب اسلامی در بهمن ماه ۱۳۵۷، زنجیره به هم پیوسته ای از تقاضاهای قومی و در پی آن خشونت های قومی آغاز شد و مناطق کردستان، ترکمن صحرا، آذربایجان، خوزستان و بلوچستان را یکی پس از دیگری درگیر تنش های پرحجم و شدیدی نمود که در تاریخ ایران کم سابقه است. این پژوهش در چارچوب توصیف، تحلیل و تبیین چند علتی تحولات قومی ایران معاصر، ضمن تمرکز مباحث بر چالش های قومی پس از پیروزی انقلاب اسلامی، دو مقطع تاریخی دیگر، یعنی منازعات قومی پس از انقلاب مشروطه تا تحکیم قدرت رضاشاه (۱۹۰۶-۲۵) و نیز جریانات آذربایجان و کردستان در اواسط دهه ۱۳۲۰ ه.ش مورد توجه قرار داده است. از جمله ویژگی های این پژوهش بکارگیری الگوهای نظری و مدل سازی مفهومی در چارچوب رهیافت بین رشته ای فراتر از جهت گیری های یک سویه برای تحلیل بحران های قومی در ایران است که علاوه بر تفهیم ساده مباحث، می تواند دستمایه تبیین دیگر منازعات قومی در سطح منطقه و جهان گردد.